

e-bilten

OPĆINA TEŠANJ

www.opcina-tesanj.ba

e-mail: fuad.sisic@opcina-tesanj.ba

Ponedjeljak
Broj 49

24.01.2011

1. Kolegij OV o „Musali”
2. Informacija o radu javnih ustanova i preduzeća
3. Samodiscipliniranje
4. Društveni odnosi: hoćemo li sačuvati nadu?
5. e-bilten ubuduće 1/mjesečno

Ukoliko želite da se prijavite za primanje ovog biltena možete to učiniti tako što ćete poslati e-mail na sljedeću adresu: fuad.sisic@opcina-tesanj.ba
Molimo vas da ovaj elektronski bilten prosljedite svim zainteresiranim u našoj općini.

Ukoliko želite da objavite neke od vaših novosti, iskoristite elektronski bilten općinskog načelnika, koji je brz, efikasan i besplatan način komuniciranja sa javnošću.

Sa zadovoljstvom očekujem vaše komentare, sugestije i primjedbe.

Molim da ne prinatate ovaj sadržaj. Za svaki nepotrebno odštampan papir mora se bez potrebe oboriti drvo koje raste!

Kolegij Općinskog vijeća o “Musali”

Izdata odobrenja u skladu sa regulacionim planom!

Kolegij Općinskog vijeća izvršio uvid u procedure i način izdavanja odobrenja za gradnju stambeno-poslovnog bloka “Musala”, te donio sljedeće zaključke koje predlaže i Općinskom vijeću na usvajanje:

1. Da su sva dokumenta koje je donijela Služba za katastar, urbanizam i imovinsko-pravne poslove, vezano za gradnju IV sprata na stambeno-poslovnom objektu „Musala“, u skladu sa usvojenim Regulacionim planom „Musala“.
2. Da Općinsko vijeće odluči o daljem statusu važećeg Ugovora sa investitorom (firmom FAREX) u kome je određena spratnost Po+P+3.

Informacija o radu javnih ustanova i javnih preduzeća

Zaključci početkom 2011. godine za rad u 2009. godini

Općinsko vijeće je 14. januara 2011. godine razmatralo Informaciju o radu javnih ustanova i preduzeća (uz priložene izvještaje o radu i analitičke kartice poslovanja, po zahtjevu Vijeća) za 2009. godinu nakon što su vijećnici više od pola godine imali dostavljene materijale. Nakon prilično konfuzne rasprave, Općinsko vijeće donosi tri zaključka, od kojih je prvi:

Pripremiti što prije informaciju o radu javnih preduzeća i ustanova za 2010 godinu!

Da je kojim slučajem zaključak bio: **Razmotriti informaciju o radu javnih preduzeća i ustanova za 2010 godinu u roku od 7 (sedam) dana od dana dostave materijala vijećnicima**, to bi bilo logično i razumljivo. Ovakvim zaključkom Općinsko vijeće šalje poruku javnosti da želi svojim stavom dati doprinos u boljem radu javnih ustanova i preduzeća ali im treba čim prije informacija, a ignoriše činjenicu da je ta informacija o radu za 2009. godinu upravo stajala kod njih više od sedam mjeseci, i da se samo zbog neodgovornog odnosa Općinskog vijeća, u ovom slučaju, nije znalo da li Općinsko vijeće uopće interesuje ili ne interesuje rad javnih ustanova i preduzeća. Nadati se da se ovo neće ponoviti.

Samodiscipliniranje

Opredjeljenje uposlenih

1. Budi primjer onoga što si želio da drugi bude – ti si jedino ono u našem novom sistemu što apsolutno možeš promijeniti.
2. Uči iz svakodnevnih događaja, gledaj na svaku situaciju kao na priliku za učenje, za novi izbor različitih mogućnosti i fleksibilnost.
3. Ne veži se samo za povratne informacije koje primaš, traži aktivno povratne informacije.
4. Povećaj fleksibilnost u svom razmišljanju i svojim akcijama.
5. Nikada nemoj prestati učiti.
6. Nikada ne prihvati da nema boljeg načina da se naprave stvari.
7. Nikada nemoj stati nakon neuspjeha.
8. Pokaži poštovanje prema svakoj osobi - hrabri razmjenu ideja.
9. Prakticiraj savršenstvo u svemu što činiš.
10. Nikada ne kompromitiraj svoj integritet - izvrši svoja obećanja.
11. Osjećaj se uvijek dobro - smiješi se.
12. Nauči da ne trebaš pobijediti u svakoj stvari - kompromis je često potreban u svakom području osim za tačku 6.
13. Nauči uskladiti svoj život između rada, porodice i društvenih obaveza.
14. Slušaj veoma pažljivo.

Društveni odnosi: hoćemo li sačuvati nadu?

Može li se izgraditi konsenzus oko ispravnog puta?

Formiranje vlasti nakon posljednjih općih izbora otvorilo je sva ista stara pitanja ali i otklonilo sumnje, ili bolje reći nadu, da Bosna i Hercegovina može artikulirati neki novi put u ovom trenutku koji ne stavlja nacionalne posebnosti ispred svega i kada to nije potrebno. Iako su SDP i SDA krenule tom stazom zajedno sa HSP i SRZB, očigledno je visok stepen nepovjerenja drugih. Da li to nepovjerenje proizilazi iz potreba drugih jer ne žele napustiti svoje pozicije (nacionalno iznad državnog i građanskog: srpski i hrvatski blok) ili iz otklona prema SDP-u zbog komunističkog nasljeđa i straha da se nacionalno ponovo ne dovede na stepen potpunog ignorisanja, s jedne strane, i prema SDA zbog nasljeđa nacionalnog organiziranja Bošnjaka i straha da koristi SDP da bi samo građanskim principom dovela Bošnjake u odlučujuću poziciju unutar BiH, pa ma šta se dogodilo sa nacionalnom posebnosti, ne može se znati. Može se pretpostavljati i nagađati. Ali bez obzira o čemu se radilo, ko bio ili ne bio u pravu, teško možemo bitnije uticati sa lokalnog nivoa.

Stoga je mnogo važnije za nas, a Boga mi i za Državu, pa ako hoćete i za narod i građane u širem smislu, da vidimo šta možemo uraditi lokalno. Nema potreba da trošimo energiju u raspravama da li Lagumdžija, Tihić, Čović, Ljubić, ili bilo ko još na samom vrhu imaju ili nemaju pravo, jesu li poštteni ili nepoštteni, i šta god još imali u svojoj glavi kao nešto što nas muči. Vratimo se na svoju sredinu, na svoju mahal i pogledajmo imamo li u svom komšiluku ljude s kojima dijelimo iste vrijednosti. Pogledajmo u svojoj stranci koje vrijednosti dijelimo, pogledajmo s kime radimo u radnoj organizaciji: ko su naše radne kolege, ko su predpostavljeni, saradnici, izvršioc? Kakav je nas međusobni odnos u svim tim sredinama i prilikama, i od čega je ovisan taj odnos? Je li on ovisan od ideje (ideološki) ili od očekivane trenutne koristi (materijalistički)?

Ako je naš odnos ovisan od očekivane koristi (biti dobar s nekim jer mi može valjati, uraditi put u mojoj mahali bez obzira je li na redu, upisati dijete na fakultet jer drugačije ne može, izganjati stipendiju, pronaći posao, izganjati nešto što inače ide veoma teško, ili ne daj Bože, što ne bi drugačije mogao ni dobiti) onda treba imati na umu da takva očekivanja vode razočarenju iako se pojedinačna očekivanja ostvare kao kratkoročna korist. Ako je suditi po našem općem stanju onda bismo se mogli složiti da ovakvi odnosi među nama preovladavaju.

Ako je naš odnos ovisan o ideji, onda je nužno razmotriti šta su stvarne vrijednosti tog ideološkog odnosa. Šta je vrijednost u našim međusobnim odnosima? Zbog čega sam spreman pomoći svome komšiji, kolegi, prijatelju i zbog čega sam spreman ne govoriti o mahanama svoga komšije i isticati njegove lijepe strane? Zbog čega sam spreman takav odnos imati prema stranačkom kolegi, radnom kolegi ili poznaniku. Postoji li društvena korist takvog odnosa koja se reflektuje i na one koji nisu u mom komšiluku, mojoj stranci, mojoj organizaciji? Ako postoji, treba biti prepoznatljiva a ako ne postoji onda nije dobro.

A kakva korist bi mogla biti? Pa recimo da članovi jedne političke stranke grade odnose utemeljene na ideji: ravnopravnost naroda, jednakost građana pred zakonom, pravna država, tržišna ekonomija,...To znači da na temelju prethodnih odnosa članova neke stranke koji se ogledaju na međusobnom poštovanju i uvažavanju, na spremnosti da se saslušaju drugačiji prijedlozi, da se rasprave i donesu stavovi koji imaju najviši stepen saglasnosti, i da se ti stavovi promoviraju, javno brane i provode od članova te stranke u svakoj adekvatnoj prilici. To bi trebalo značiti da sve ono što se odnosi na unutarnji rad stranke, na njene organe i članove, da se ne odnosi na one koji nisu članovi te stranke ali isto tako, da sve što se odnosi na zajednicu, javne institucije, na sve druge da članovi te iste stranke ne smiju težiti privilegiji svojih članova na temelju samo stranačke pripadnosti ili nekog specifičnog odnosa koji može generisati tu privilegiju. Čim se to dogodi, treba priznati da smo ušli u područje odnosa među nama utemeljeno na materijalističkim interesima, ono vodi odnosima da oni koji imaju više u materijalnom smislu imaju i više prava, imaju pravo da više odlučuju, imaju pravo da budu privilegovani jer mogu više platiti, mogu više podrške dati nekim materijalnim interesima, a onda javne institucije ne mogu osigurati ravnopravnost naroda, jednakost građana pred zakonom, pravnu državu, čak ni tržišnu ekonomiju, a ni druge društvene vrijednosti. Više glasova na izborima ne znači više prava za članove stranke koja dobije te glasove, više glasova znači veću zastupljenost u javnim institucijama i veću odgovornost za više reda, a ne za promovisanje svojih simpatizera. Kada neka stranka uspije takav iskorak napraviti da takav pristup bude javno prepoznatljiv, vjerujem da će dobiti veliku podršku građana. Ljudska duša će to prepoznati.

Ipak ostaje pitanje: mogu li se sva sredstva koristiti za ispravne ciljeve? Ima mnogo ljudi koji govore o ispravnim ciljevima, koji podupiru te ciljeve, ali na tom putu koriste sredstva o kojima se vode polemike. I to je pitanje naših vrijednosti? Nečasna sredstva se ne bi trebala koristiti makar ciljevi bili ispravni. Zaokruživati nekog kandidata na izbornim listama nakon zatvaranja biračkih mjesta, dodavati nekome glasove na štetu nekoga drugoga makar nam se činilo da je to bolje nije prihvatljivo. Iz prostog razloga što se gubi javni kredibilitet, narušavaju odnosi među na-

ma, vodi nepotrebnim raspravama i gubitku energije.

Ostaje pitanje koliko ima onih koji su spremni biti članovima neke političke stranke, zajednice uopće, i davati doprinos bez očekivanja da budu privilegovani? Veliki broj je onih koji kažu da su spremni, ali da danas nema nikakvog reda, pa onda gube nadu da ima smisla takav pristup podržavati. Zaista, jesmo li došli u stanje u kome smo izgubili nadu? I šta trebamo učiniti da nadu spasimo?

Makar o tome govoriti, nastojati, makar nakon toga ponovo i sami griješili! Nemam drugog prijedloga za mnoge koje poznajem, a opet neki znaju mnogo bolje od mene i tako se već ponašaju, pa im ovo čitanje neće biti ni od kakve koristi.

e-bilten ubuduće 1 x mjesečno

Nepotrebno trošenje

Čovjek uči dok je živ ma šta radio, ma gdje radio i ma kako radio. Biti u pravu ili misliti da je čovjek u pravu je jedna stvar, a druga stvar uvjeravati druge o tome. Niti je dobro uvijek šutiti o tome, niti više puta ponavljati već kazano. Ljudi imaju uši i oči, ali ima i onih koji ne čuju i ne vide iako nisu biološki bolesni. Postoje različiti interesi, ali u pogledu javnog interesa ako neko želi da ima svoju istinu, da ignoriše činjenice koje nisu u skladu s njegovom istinom, i uvodi irelevantne informacije u kontekst, onda je to pitanje za cijelu zajednicu kako će reagovati. Početna stajališta i argumenti različitih sudionika javne odgovornosti mogu biti potpuno različita, to nije razlog za sukob nego opravdan razlog za fer diskusiju, za razmjenu činjenica, za utvrđivanje onoga što nije jasno ili što je sumnjivo. To je proces međusobnih odnosa koji treba da poveća međusobno poštovanje i podigne nivo međusobnog povjerenja, a uočene slabosti treba da budu otklonjene. Takav pristup je u skladu sa javnim interesom. Koristiti činjenice parcijalno za parcijalne interese nije javni interes. Ovo se odnosi na sve nas, kao princip oko koga bismo se trebali složiti i učiniti napor da pokušamo tako funkcionisati.

Meni su dobronamjerni ljudi (koji nisu ostrašćeni stranačkim pripadnostima) ukazali da im djeluje kako se Općinski načelnik previše troši u nekim temama, i savjetovali me da za to nema potrebe. Razmišljao sam dugo o ovome i odlučio savjet prihvatiti. Jedna od mjera samodiscipline u tom smjeru je i izdavanje ovog e-biltena umjesto dosadašnjih 1xdvosedmično, biće distribuiran 1xmjesečno.

PRED ĆATIĆEVIM MEZAROM

*Isti je nišan nad nama
samo je tvoj bolji
svijet*

Amir Brka

Općinski načelnik
Fuad Šišić

